

Irena Poniatowska

Chopin w świetle krytyki muzycznej do I wojny światowej

Jest to okres najbardziej może interesujący w krytyce muzycznej poświęconej Chopinowi, ponieważ poznajemy relacje odbiorcy, skupione jak w soczewce w krytyce muzycznej, do Chopina jako twórcy, który pojawia się na scenie europejskiej, tworzy niejako na oczach publiczności swe dzieła i następnie schodzi ze sceny, domagając się pierwszych podsumowań, przewartościowań. W krytyce różnych krajów europejskich powtarzają się pewne wspólne cechy negujące czy też podkreślające zalety twórczości Chopina, ale też ujawniają się różnice w traktowaniu Chopina w Polsce (jako symbolu narodowości), w Rosji i w Europie Zachodniej.

Ważne są też relacje "na żywo" z jego gry, z wykonań w Polsce, Wiedniu, we Francji i Wielkiej Brytanii, co pozwala głębiej wniknąć w jego pianistykę, którą możemy poznać tylko z recenzji i z jego *Szkiców o metodzie gry fortepianowej*. Okres do I wojny światowej jest punktem wyjścia do przedstawienia (przez innych referentów) dalszych dziejów krytyki muzycznej dotyczącej Chopina, która stopniowo uległa przeprofilowaniu na krytykę wykonań, interpretacji dzieł Chopina.